

בולעטין # 81 - סיון תשכ"ט לפ"ק

וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים ארגון מוקדש לעקור את עצת המרגלים המדברים לשון הרע על ארצינו הקדושה, (שעל ידיהם נחרב ב' מקדשות וגלינו מארצינו, ובא עלינו כל הצרות רח"ל), ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז), מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה, וכאמרם ז"ל שמצוה זו שקולה כנגד כל מצות שבתורה, ויתקיים בנו הפסוק דברים (יב, ה') "כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׁבִטֵיכֶם לְשׂוֹם אֶת שְׁמוֹ שֶׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרְשׁוּ וּבֵאתֶם שָׁמָּה", ונזכה לביאת המשיח בב"א שנת "אל המקום אשר" לפ"ק.

יצא על ידי וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים

כמו שכתוב רש"י במדבר (פרק יג פסוק טז) ויקרא משה להושע וגו' - התפלל עליו - יה יושיעך מעצת מרגלים.
באר שבע, ארץ ישראל

ספר גור אריה על דברים פרק א פסוק כה

[נה] מגיד שנקרא על שם סופו. שהרי עדיין לא נקרא "נחל אשכול" עד שכתו משם האשכול:

[נו] ארבעה אומנין וכו'. פירוש ארבע שורות, כי 'אומן' לשון שורה, כמו הפועלים אוכלים כשהולכין מאומן לאומן (ב"מ צא ע"ב), לפי שהשורה היא משוכה בשוה, וזה אומנות, נקראת 'אומן'. ומלשון "אותה" דמפיק, כלומר שהיו מרגלים אותה כולה, בצדדין ובאמצע הארץ, עד שהלכו את כולה, והיינו שהלכו בה ארבע שורות. ואלו ארבע שורות היו בשביל שארץ ישראל בארכה ארבע מאות פרסה, וברחבה ארבע מאות פרסה (רש"י במדבר יג, כה), והלכו במאה ראשונה שורה אחת, ובמאה שניה שורה אחת, ובמאה שלשית שורה אחת, ובמאה רביעית שורה אחת, כך לארכה, וכך לרחבה, וזהו שתי וערב, ובזה היו מרגלים את כולה:

ואם תאמר, מנא לן שבארבע אומנין היו מרגלים את כולה. יש לומר, סברא הוא, לפי שארץ ישראל היתה ארבע מאות מרובעת, כל מאה

פרסה - שהוא מספר אחד - ענין אחד להם, ולפיכך לא היה צריך רק לכל מאה פרסה שורה אחת. ועוד יש בזה טעם אחר, כי כל שטח שהוא מרובע, כמו שהיה ארץ ישראל מרובע ארבע מאות פרסה על ארבע מאות פרסה, מתחלק הוא גם כן לארבע חלקים באורך ורוחב, כמו שהוא בעצמו מרובע. וכאשר רצו לרגל אותה בכל חלקיה, הוצרכו לרגל בה ארבע שורות שתי וערב בארבע חלקים, ואין כאן מקום זה: ומה שפירש רש"י בפרשת שלח (ר' במדבר יג, כא) "ממדבר צין עד לבא חמת" 'הלכו בגבוליה באורך ורוחב כמין גאם יונית', ומה צריך לזה, הרי הלכו בכל הארץ, היינו שבא לומר שהלכו על הגבול בתחילת הארץ, דאף על גב שהלכו בה ארבע אומנין, אפשר שלא היה השורה האחת באורך תחילת גבול ארץ ישראל, וכן ברוחב, ולכך אשמועינן שם שהלכו בגבול דרומית ממקצוע מזרח עד מקצוע מערב, וחזרו והלכו על שפת הים כל גבול מערבי עד לבא חמת, שהוא במקצוע מערבית צפונית, כמו שפירש רש"י שם:

ומה שפירש רש"י שם (במדבר יג, כה) "וישובו מתור הארץ מקץ ארבעים יום" 'אפשר כן, והלא הארץ ארבע מאות פרסה על ארבע מאות פרסה, והם הלכו לארכה ולרחבה', אף על גב שהלכו יותר מארכה ורחבה, דזה אינו, דמה שאמר כאן שהלכו בה ארבע אומנין, אין רוצה לומר שכולם הלכו בה כך, זה אינו, רק שהיו מתחלקים שלשה שלשה ביחד, וכל שלשה מהם הלכו שורה אחת שתי וערב, ונמצא שכל אחד הלך לארכה ולרחבה בלבד. אבל הא ליכא למימר שהיו מחלקים ביניהם הארץ, ולא הלך אחד מהם ארכה ורחבה, דזה אינו, דהא כתיב (ר' במדבר יג, כא) "ויעלו ויתרו הארץ ממדבר צין עד לבא חמת", ומדכתיב "ויעלו ויתרו", משמע שכך היו הולכים ממדבר צין עד לבא חמת, ואם כן הלכו כמין גאם לארכה ולרחבה:

(המשך בבולעטין הבא אי"ה)